

na v Newyork bo rabil ta velikan samo 60 ur, iz Londona v Indijo 5 dni.

Ženska sama preletela Afriko. Dne 16. januarja t. l. je pristala na letališču pri Londonu pogumna angleška letalka Bailey. Sama se je napotila v lahkem letalu iz Londona preko ogromne afrikanske puščave Sahare in pokrajine Kongo ter se ustavila v najbolj južnem mestu Afrike, ki se imenuje Kapstadt, ali po angleško Capetown. To je dosedaj najdaljši polet, katerega se je lotila in dovršila eno čisto sama oseba in povrh še ženska.

Dva predora. Anglija in Francija bi naj dobili podmorsko železnico pod Rokavskim zalivom. Predor bodo gradili tri leta. Stroški so preračunani na 60 milijard dinarjev. Ako bo ta podmorska železnica dograjena, bo trajalo potovanje iz Pariza v London tri ure. Železnico pod morjem bo gonila elektrika. — Drugi podmorski predor bi naj vezal Španijo in Afriko pod znano morsko ožino Gibraltar. Načrt o podmorski zvezi med Evropo in Afriko je svoji vladi predložil španski topničarski inženir Pedro Jevenois. Španska vlada je že imenovala študijsko komisijo. Stroški bi znašali 300 milijonov španskih pezov, predor pa bi gradili od leta 1929 do leta 1934. Dolžina predora bi znašala 30 km. Predor bi se na španski strani pričel v bližini Torre della Pena, na marokanski obali pa izhodišče še ni končno določeno.

Bruhanje ognjenika. O strašnem de-lovanju ognjenika Krakatau smo že večkrat poročali. Ta ognjenik je na malem otoku v bližini znanega velikega otoka Java. Te dni so opazovali, da je ta grozni vulkan bruhal v teku 24 ur 4000-krat. Eden od teh izbruhov je dosegel celo višino 1000 m.

Januš Golec:

Mreža - plahta - sova.

Slovenija nimo veliko divjačine in to radi tega ne, ker ni tolikanj grofovskih veleposestev v ravnini, kakor n. pr. po Hrvaškem, Slavoniji, Banatu itd. Po naših loviščih divjačino streljajo in jo razpošiljajo prekupci mrtvo v razne kraje.

Nekatera hrvaška veleposestva imajo v svojih loviščih toliko divjačine, da jo lovijo živo in tako tudi prodajajo po parih na Angleško, v Francijo in še celo v Ameriko. Žive zajce in fazane grofa Bombellesa (v bližini Varaždina) cenijo zelo v inozemstvu radi lepe rasti in življenske odpornosti.

Onemu, ki je vaju lova s puško, krivo in smrtjo, je tekanje za živimi zajci ter fazani brez moralnega orožja nekaj povsem novega in zanimivega.

Nad zajce z mrežo.

Žive zajce lovijo pred vsem na poljih, kjer jih je, kakor n. pr. pri grofu Bombellesu, ravno po skrbno obdelani ravni največ.

En del lovišča zastavijo na kilometre v obsegu in v trikotu s precej visokimi in močnimi mrežami. Ko so pri-

pravljene mreže, zbjajka zajce na noge s kričem, tuljenjem ter raznim ropotom do 100 gonjačev. Gonjači gredo v mogočnem polukrogu proti nastavljenim mrežam. Ubogi zajci po koncu in v diru pred človeško druhaljo, ki jih tira v past. Divjačina buši z vso silo ob trdo s kolci pritrjene mreže, ki se le strsejo, a ne odnehajo. To butanje ob motvozasto past ponove dolgouhci večkrat z vsemi silami. Zajca, ki se je zaletel v mrežo, kar meni in tebi nič zgrabit, bi ne bilo svetovati nikomur. Preplašena žival brca, grize ter praska in je izredno močna. Ujeto divjačino pustijo capljati in butati po mreži tako dolgo, dokler se ne upeha in utrujeno stegnjena čaka nadaljne usode. Na ta način zajmejo naenkrat po več sto zajcev. Od naporov pomirjene polovijo in jih odnesejo v nalašč za to ograjene prostore, odkoder romajo potem za drag denar po celem svetu.

Si lahko predstavljate, kako hrvaški seljaki kričijo pri gonji nad zajci. Koliko krohota in smeja je, ko se zažene cela fronta preplašenih živali ob mreže in skuša za vsako ceno naprej, a je ves trud zaman.

Nad fazane s plahtami.

Fazanov je po Bombellesovih poljih toliko, da morajo avtomobili previdno voziti, da jih ne pomandrajajo, ko vedno švigajo preko potov, stez ter cest.

Fazanom nastavljajo ob robih gostih gozdičev, kamor se skrivajo, plahte. Močno plahto podprejo s kolcem, za katerega je navezan motvoz (špaga) in pod njo natresejo koruze. Lovec izgine z motvozom v skrivališče ter čaka. Fazani kmalu izsledijo koruzo in se jih spravi po 10 do 15 na pašo pod eno tako plahto. Ko je zbrana precejšnja družina v pašti, potegne lovec za motvoz, ga izpodnese in nič zavratnega sluteče živali romajo izpod plahte v lovčeve za prte košare.

Ujete fazane spravijo v dolge in prostorne kletke iz močne žice. Kletka je seve skrbno zaprta tudi na vrhu. V notranjosti so za plaho perjad skrivališča iz smrek. Ujetniki lahko tekajo po tleh in tudi frfotajo nekaj metrov v višino. Ako se približa človek kletki, je plašljiva fazanja družina vsa na nogah. Začne se tek in frfotanje, dokler se živali ne poskrijejo med smrekami. Je treba presneto opreznosti, ako hočeš ujete fazane opazovati, kako šetajo, zobljejo, si snažijo perje in nagajajo eden drugemu.

Iz kletk razpošiljajo divjačino paroma in po naročilu v tujino.

Sova uharica — vaba za ptice roparice.

Še en poseben lovski šport gojijo logarji grofa Bombellesa in to so izredno velike sove uharice.

Kjer je mnogo divjačine, tamkaj je tudi veliko dnevnih in nočnih smrtnih sovražnikov zajcev ter fazanov. To so predvsem: jastrebi, sokoli, kragulji in druge roparske ptice. Tem previdnim krvolokom je težko priti do živega s puško, ker so izredno previdni in zagledajo iz zračne višine na polju vsako nevarnost. Najuspešnejši pripomoček

za uspešno pokončavanje teh škodljivcev je sova uharica.

Te vrste sove naročajo iz Rusije in so višje ter bolj košate kakor pri nas največji jastreb. Njeni očesi se bliščita celo pri belem dnevu kakor dve žareči baklji.

Žival je priklenjena z eno nogo za verižico in lovec jo nese na kraj lova v košari, ker s tako mogočno sovo bi sicer ne bilo varno radi krempljev ter kljuna.

Logar postavi uhljačo na podstavek, jo seve priveže in se skrrije kam v bližino s puško. Uharica opazi že v izredno daljino n. pr. jastreba in začne pihati ter puhati in dajati znamenja, da se bliža njen sovražnik.

Kakor znano, sovražijo ptiči že nedolžnega čuka, kaj še le sovo kakor je uharica! Jastrebi, sokoli, kragulji, vrane in vse se brž zbere krog sove, ki samo piha in škodoželjno čaka, kedaj bo počil po drznežih strel njenega pokrovitelja — lovca.

Strel in na smrt zadeta žrtev prepodita sovino sovraže, a se zopet zberejo in skušajo z napadi, katere poplačajo z lastnim življenjem.

Ravnokar opisani lov na roparske ptice je zanimiv ne samo za lovca, ampak tudi za nepristranskega gledalca. Hudo sovraštvo je povsod slepo in celo tudi pri tako opreznih roparicah kakor so: jastrebi, sokoli in kragulji.

Ustreljene roparje si privoščijo sova in raditega pokorno sedi kot vaba na podstavku.

Listnica uredništva.

Ljuto mer: Naznanilo o prireditvi došlo prepozno. — Sodinci: Celega dopisa nismo mogli objaviti, ker ne poznamo tamošnjih razmer in bi lahko razburkali z obelodanjenjem celo vas. — Jamnica pri Sv. Danijelu: Poročila o navadni razigrani lovski veselici ne moremo objaviti. — Pameče: Dopisi so brezplačni. — Šalovci pri Središču: Dopisa o nesrečni smrti niste podpisali; ker ne poznamo pisave, ne moremo priobčiti poslanega. Dopisi brez podpisa ali samo z začetnimi črkami so vedno sumljivi. — Velika Nedelja: Brez podpisa, torej brez usmiljenja v koš. — Ostale dopise bomo objavili prihodnjič.

Listnica uprave.

CENJENE NAROČNIKE PROSIMO, da čimpreje pozavnajo naročnino za »Slovenskega Gospodarja«! V drugi polovici januarja se bo vsem tistim ustavlil list, ki niso vsaj deloma plačali naročnine za leto 1929. Položnice smo že priložili. Kdor je star naročnik, naj napiše zgoraj na položnico »star«, kdor pa je nov naročnik, pa »nov«. — »Slovenski Gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din in za četrt leta 9 Din. — Uprava »Slovenskega Gospodarja« v Mariboru.